

عنوان مقاله:

بررسی فرآیند ارتقاء اسم ملکی در زبان فارسی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علی درزی - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشگاه تهران، ایران

طاهره افشار - فارغ التحصیل دکتری گروه زبان شناسی، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در زبان فارسی، درون حوزه کسره اضافه، گاه عنحصری به نام اسم ملکی به عنوان گروه نحوی حامل نقشی معنایی مالک حضور دارد که به دلیل بازبینی مشخصه، جابهجا می شود و به حوزه بالاتر می رود. در تحلیلهای زبان شناختی آراء مختلفی از بودن یا نبودن حرکت عنصر ملکی ارائه شده است. در این مقاله می کوشیم با رویکردی مشخصه بنیاد، فرایند یادشده را در چارچوب مفاهیم نظری برنامه کمینه گرا تبیین کنیم و تحلیلی همگون و متفاوت از انگیزه حرکت و جابهجایی این سازه ارائه دهیم. در این مقاله در تقابل با تحلیلی قمیشی (۱۹۹۷) و به پیروی از تحلیلی ریتر (۱۹۹۱ و ۱۹۹۲) محلی ترکیب اسم ملکی را مشخصیگر گروه اسمی کوچک قرار می دهیم و سپس برای بازبینی مشخصه «+ تعرفه»، ان رابه جایگاه مشخصیگر گروه تعریف ارتقاء می دهیم. بدین ترتیب به لحاظ رده شناختی، زبان فارسی جزو زبانهایی قرار میگیرد که ساخت ملکی معرف مانند دارند.

کلمات کلیدی:

اسم ملکی، اعطای نقشی معنایی، گروه اسدی کوچک، لایه واژگانی، بازبینی مشخصه، فرایند ارتقاء اسم ملکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489673>

